

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 33-1919)

Originalt emne

Rengøringskoner

Sygehuse

Sygehuse/Hospitalemes Funktionærer

Uddrag fra byrådsmødet den 3. april 1919 - side 4

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 33-1919)

Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende Udbetaling af Dagpenge til Rengøringskone Fru Friis.

Mousten oplyste, at Konen var kommen til Skade ved Rengøringen paa den nye medicinske Afdeling, idet en Stige, hun stod paa, gik i Stykker, hvorved hun faldt ned og slog sig. Hun havde siden været uarbejdsdygtig, men ikke egentlig sengeliggende. Efter Ulykkesforsikringsloven kunde hun først faa Hjælp efter 13 Ugers Forløb. Hvis hun havde været forsikret med Dagpenge, vilde hun have faaet 2 Kr. pr. Dag, og Udvalget indstillede derfor at bevilge hende et Beløb af 2 Kr. pr. Dag for de første 13 Uger, dog saaledes, at hvis Arbejderforsikringsraadet tilkendte hende mere end 2 Kr., skulde hun have det samme Beløb af Kommunen for de første 13 Uger, ialt 182 Kr.

Vald. Petersen mente ikke, Kommunen burde forpligte sig til at give hende mere end de 2 Kr. pr. Dag.

Kjeld Sørensen kunde oplyse, at hvis de var Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse, fik de Understøttelse fra den første Dag, og hvis Sygekassens Understøttelse var optaget, traadte Ulykkesforsikringen til. Loven forudsatte nemlig, at de var Medlemmer af en

statsanerkendt Sygekasse.

Vald. Petersen tvivlede om, at hun kunde faa Understøttelse for de første 13 Uger, naar hun ikke var forsikret for denne Tid.

Niels Jensen syntes, at naar hun først var forsikret efter 13 Ugers Forløb, burde Kommunen betale hende for den Tid hun var Invalid.

Mousten var enig med Vald. Petersen. Udvalget havde ydet hende et Forskud paa 100 Kr., da Ulykken var sket i Oktober Maaned, og hvis Sagen nu skulde udsættes, maatte man vist give hende lidt mere.

Bech oplyste, at hans Firma havde sine Arbejdere forsikret for de første 13 Uger. Men hvis de kom til Skade, fik de vist tillige Understøttelse fra Sygekassen.

Kjeld Sørensen svarede hertil, at hvis et Firma havde sine Folk forsikrede for de første 13 Uger, gav Sygekassen ingenting.

Salling antog, at Understøttelsen fra Sygekassen kun kunde dække Udgiften til Læge og Medicin, og derfor burde Konen have nogen Erstatning fra Kommunen for den Tid, hun gik Glip af sin Fortjeneste.

Vald. Petersen syntes, Kommunen burde have sine Arbejdere forsikret for de første 13 Uger; det vilde næppe koste mere end 15-20 Kr. pr. Arbejder om Aaret. Taleren vilde foreslaa at tage Indstillingen til Efterretning, saa kunde man komme tilbage til Sagen, hvis der kom noget mere frem.

Mikael Johansen antog ikke, at nogen havde noget imod, at Konen fik en Understøttelse; men der var en Uklarhed derved, idet man ikke vidste, om hun fik Hjælp fra 2 Steder.

Formanden kunde slutte sig til Sallings Udtalelser. Selv om Konen fik en Understøttelse af Sygekassen til Læge og Medicin, var det rimeligt, hun fik Erstatning af Kommunen for sin tabte Arbejdsindtægt.

Kjeld Sørensen var ikke enig med Formanden heri, for Understøttelsen burde komme fra eet Sted, saa man vidste, hvor meget den beløb sig til.

Niels Jensen antog, at hvis Kjeld Sørensens Udtalelser blev publiceret, vilde Folk næppe melde sig ind i Sygekassen. Men Sygekassen kunde vist ikke nægte at udbetale Hjælp, selv om de var forsikrede for de første 13 Uger.

Formanden fastslog, at der ikke var forlangt Udsættelse af Sagen, og Sygehusudvalgets Indstilling vilde altsaa blive sat under Afstemning.

Indstillingen vedtoges.

